

Mesaj al Prelatului

19-III-2026

DRUM SPRE
CENTENAR
2028/30

Dragii mei, fie ca Isus să vegheze asupra fiicelor și fiilor mei!

„Totul este făcut și totul rămâne de făcut”. Și în drumul de [pregătire pentru Centenarul Lucrării](#) pe care îl parcurgem ne-a călăuzit această frază, atât de des meditată de sfântul Josemaría. *Totul este făcut*, pentru că Dumnezeu i-a inspirat Lucrarea Părintelui nostru; *totul rămâne de făcut*, pentru că El ne deschide mereu noi orizonturi în fidelitate față de origine.

Astăzi sărbătorim sărbătoarea sfântului Iosif, patronul Bisericii universale și al Lucrării. Fondatorul nostru obișnuia să-l numească „tatăl și domnul meu” și îl amintea ca „omul zâmbetului permanent și al ridicării din umeri”. Cât de mult putem învăța de la el! Ca model și mijlocitor, ne ajută să străbatem viața, cu luminile și umbrele ei, cu tristețile și bucuriile ei, și să ne păstrăm inima plină de dorințe de iubire și de fidelitate.

De mâna sfântului Iosif, vreau să vă vorbesc din nou despre Centenarul Lucrării. La [10 iunie 2021](#) v-am informat că celebrarea va cuprinde cele cinci sute de zile dintre 2 octombrie 2028 și 14 februarie 2030, ca expresie a unității: femei și bărbați, laici și preoți. De asemenea, vă spuneam că fusese constituit un comitet pentru a se gândi la pregătiri și pentru a organiza un proces de colectare a sugestiilor, care ne-a permis să experimentăm încă o dată ceea ce sublinia atât de mult don Javier: *Lucrarea este în mâinile noastre. Doresc să mulțumesc comitetului și tuturor pentru interesul și participarea la aceste activități.*

După cum știți, ultimele Adunări regionale au avut ca temă „Drumul spre Centenar”. Luând în considerare acest adevărat cor de voci din aproape șaptezeci de țări, îi mulțumesc lui Dumnezeu pentru spiritul de unitate și de fidelitate, fundament al reînnoirii apostolice și spirituale permanente, pe care dorim să o trăim pentru a ne orienta în răscrucile fiecărei epoci. Tineri și vârstnici, membri ai Lucrării, colaboratori, prieteni și multe persoane care au făcut parte din Lucrare într-un anumit moment al vieții lor v-ați oprit să considerați cum să întruchipăm astăzi, cu o fidelitate dinamică, spiritul pe care sfântul Josemaría l-a primit de la Dumnezeu pentru a sluji Biserica. *O privire recunoscătoare asupra trecutului, însoțită de un examen smerit, și o privire plină de speranță spre viitor este ceea ce aș dori să vă transmit în acest mesaj pentru a trăi împreună Centenarul.*

În contribuțiile voastre au răsunat cu o forță deosebită trei domenii ale existenței noastre în mijlocul lumii: [familia](#), [munca și formarea](#). Citind reflecțiile voastre despre familie, se observă o dorință reînnoită ca fiecare cămin să fie o adevărată „Biserică domestică”, reflecție a căminului din Nazaret. De asemenea, ați subliniat că munca nu este doar o sarcină umană, ci un loc de întâlnire personală cu Isus Cristos. Schimbările permanente din realitățile profesionale și sociale ne provoacă să găsim modul în care Evanghelia să pătrundă sensul muncii și să contribuie la umanizarea – și, prin urmare, creștinarea – relațiilor de muncă și a tuturor formelor de muncă, transformând activitatea zilnică într-un serviciu generos și plin de sens. Formarea pe care o primim este un impuls pentru a ne configura cu Cristos și pentru a însufleți lumea din interior.

În anii următori se va continua valorificarea acestui material prețios, care sintetizează dorințele și nevoile tuturor. Situația Bisericii și a societății este în același timp entuziasmantă și delicată și constatăm că harul lui Dumnezeu continuă să acționeze. Lucrarea, ca parte a

Bisericii, nu este niciodată străină de vicisitudinile acestei lumi. Dincolo de procesul de adaptare a Statutelor – început în urmă cu aproape patru ani și care continuă să fie studiat de Sfântul Scaun – avem numeroase provocări și oportunități de a sluji Biserica așa cum dorește să fie slujită astăzi.

În mod concret, vom parcurge acest drum cu recunoștință față de Dumnezeu văzând cum crește numărul persoanelor care Îl caută și care participă la mijloacele de formare, convertiri pe care Domnul le suscită prin relații de prietenie și noi inițiative apostolice. Toată această vitalitate este o ocazie de a recunoaște acțiunea lui Dumnezeu, de la care provin roadele, și dăruirea numeroșilor mei fii și fiice – frații voștri – care și-au dat viața pentru ceilalți.

În același timp, în această etapă de continuitate nu lipsesc provocările, în consonanță cu cele pe care le traversează toți creștinii. De exemplu, în majoritatea regiunilor se observă dificultăți în a-i face pe tineri să perceapă frumusețea chemării la celibatul apostolic. Pe de altă parte, odată cu trecerea timpului, va trebui să abordăm dificultatea înlocuirii celor mai în vârstă, laici și preoți. Aceasta va face necesară căutarea, în fiecare regiune, a unor noi moduri de a continua să împlinim misiunea noastră. Această situație va cere – așa cum s-a subliniat în mod unanim în Adunările regionale – o prioritate acordată lucrării apostolice cu tinerii și un autentic protagonism al supranumerarilor: continuarea îmbunătățirii formării lor pentru ca toți să fim în prima linie în acest apostolat capilar, deschis în evantai.

Au trecut aproape cinci ani de la primul mesaj pe care vi l-am adresat despre Centenar și ne apropiem de celebrare. În acord cu Consfătuirea Centrală și cu Consiliul General, vă propun să ne pregătim spiritual pentru acel moment meditând la exemplul primilor creștini: bărbați și femei de orice condiție și origine care au dat mărturie despre credința în Isus Cristos până la a transforma societatea. Părintele nostru amintea că „Dacă ar fi să facem o comparație, modalitatea cea mai ușoară de a înțelege Opus Dei este să ne gândim la viața primilor creștini. Aceștia își trăiau plener vocația creștină; căutau cu hotărâre perfecțiunea pentru care erau meniți prin actul, simplu și sublim, al Botezului. Nu se deosebeau ca înfățișare de ceilalți cetățeni” ([Convorbirii](#), nr. 24).

Pe acest fundal, aș dori ca în anii următori să aprofundăm mai mult câteva aspecte centrale ale spiritului Opus Dei, pe care sfântul Josemaría le-a sintetizat în fraze și expresii pe care le cunoaștem și care constituie pentru noi un dar și o sarcină. La 19 februarie trecut, într-o întâlnire cu preoții, Leon al XIV-lea a subliniat cuvintele lui Isus adresate femeii samaritene: „Dacă ai cunoaște darul lui Dumnezeu” (In 4,10). Iar Papa comenta: „Darul, după cum știm, este și o invitație de a trăi o responsabilitate creativă (...). Cu creativitatea și carismele noastre suntem chemați să colaborăm cu lucrarea lui Dumnezeu. În acest sens, sunt luminoase cuvintele pe care apostolul Paul i le adresează lui Timotei: «Îți amintesc să reaprinzi darul lui Dumnezeu care este în tine» (2Tim 1,6)”.

A reaprinde darul lui Dumnezeu este ceea ce dorim să facem în mod special în acești ani. Concret, între 2 octombrie 2026 și 2 octombrie 2027 sugerez să aprofundăm ideea de *a fi contemplativi în mijlocul lumii*, cu care Părintele nostru sintetiza multe elemente ale spiritului Opus Dei: filiația divină, Sfânta Liturghie ca centru și rădăcină a existenței noastre, valoarea

vieții obișnuite și frumusețea de a descoperi acel „ceva divin” ascuns în realitățile cele mai obișnuite ale muncii, familiei și vieții cetății.

În anul următor, până la începutul Centenarului, la 2 octombrie 2028, aș dori să avem mai prezente învățăturile sfântului Josemaría despre *prietenie și confidență*, fiind fiecare pentru ceilalți „Cristos care trece”, și descoperindu-L și în ceilalți. În vocația noastră, prietenia este locul privilegiat al evanghelizării, deoarece în legăturile de prietenie împărtășim Evanghelia din inimă în inimă.

În cele din urmă, de la 2 octombrie 2028 până la 14 februarie 2030, vă invit să medităm asupra *muncii*, din perspectiva *secularității*, pornind de la gândirea sfântului Josemaría: „A sfinți munca, a ne sfinți prin muncă, a-i sfinți pe ceilalți prin muncă”, inspirând transformarea lumii după inima lui Isus. Mesajul sfântului Josemaría despre muncă dobândește o valoare deosebită într-un moment în care însăși ideea muncii ca loc de sfințire este pusă sub semnul întrebării, iar schimbările tehnologice și culturale influențează decisiv persoanele. În acest context, cu harul lui Dumnezeu și prin exemplul nostru, în ciuda limitărilor și defectelor noastre personale, mulți Îl vor întâlni pe Cristos în viața lor, iar aceasta va fi plină de sens.

În anii următori ne vom pregăti spiritual meditând la aceste trei învățături centrale ale sfântului Josemaría, cu dorința de a sluji mai bine persoanelor din jurul nostru, Bisericii și întregii societăți. Părintele nostru își vedea fiicele și fiii ca „semănători de pace și de bucurie”. Dorim să transformăm acest vis în realitate.

Să continuăm să ne rugăm pentru aceste intenții, în armonie cu îndemnul constant al Părintelui nostru: „Încă de la începutul Lucrării noastre nu am încetat să învăț același lucru: singura armă pe care o avem este rugăciunea, a ne ruga zi și noapte. Și acum vă repet același lucru: rugați-vă!, rugați-vă!, pentru că este mare nevoie” (Scrisoare 28-III-1973, nr. 5).

Viața sfântului Iosif s-a concentrat în a-L contempla, a-L iubi și a avea grijă de Isus și de Maria, din condiția sa de tată de familie și muncitor în Galileea. Îi cerem să ne însoțească pe acest drum spre Centenar.

În mod firesc, și în acest context, să ne unim sincer cu rugăciunea Sfântului Părinte pentru pacea în lume, marcată de atâta război și distrugere în numeroase țări și popoare, și să căutăm să fim în mediul nostru instrumente de pace. Fie ca Isus Cristos, Principele Păcii, să aibă milă de această lume a noastră, ca harul Său să-i mângâie pe cei care suferă și să transforme ura din multe inimi în sentimente de iubire și de iertare.

Cu toată afecțiunea, vă binecuvântează

Părintele vostru

Roma, 19 martie 2026